

Ordblindes vej til retstavning: Otte stavestrategier med LST

MARIA KJELLIN TINGGAARD, LÆSE- OG TEKNOLOGIKONSULENT, LÆSETEK CSU HOLBÆK
JULIE FREDSSØ-RAUER, ADJUNKT, PROFESSIONSHØJSKOLEN ABSALON

Elever med ordblindhed får i dag adgang til LST (læse- og skriveteknologi). Alligevel møder vi elever, som på trods af et grundigt kendskab til deres LST-program ikke formår at udnytte de stavestøttende muligheder, programmet lægger op til, når de fx arbejder med en skriveopgave i klassen. Så hvilke stavestrategier med LST er der behov for, at eleven kender? Og hvordan skal eleven bruge dette kendskab til at vælge den mest hensigtsmæssige strategi? Den strategiske brug af teknologien stiller forskellige krav alt efter skriveopgavens art og omfang, og derudover vil elevernes forudsætninger for at tilegne sig og profitere af teknologiens muligheder være forskellige.

Denne artikel formidler erfaringer med otte konkrete stavestrategier med LST, som hver især støtter elever med ordblindhed i at udnytte teknologiens muligheder. I en konkret gennemgang af stavestrategier med LST kommer vi med vores bud på, hvordan elever med ordblindhed ad flere veje kan imødekomme stavekrav i fagundervisningen. Afslutningsvis diskuterer vi, hvordan implementeringen af strategierne kan foregå i praksis.

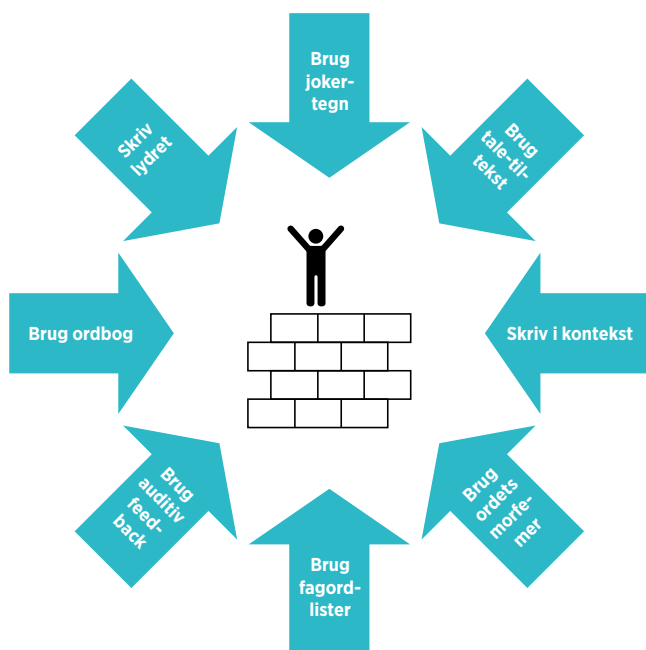
Den enkelte elevs færdigheder danner rammen for valg af stavestrategi

Når elever i grundskolen lærer at stave, er det en forudsætning, at de får et grundlæggende kendskab til bogstavernes navn, form og lyd, og at de kan bruge denne viden til at forbinde ordenes enkeltlyde med bogstaver: De skal lære at udnytte skriftens lydprincip (Elbro, 2021). For nogle elever er denne proces særlig vanskelig, og evnen til at forbinde bogstaverne og deres tilhørende lyde er udfordret. Det gælder fx elever med ordblindhed. Her er ordblindeundervisning og læse- og skriveteknologi (LST) to afgørende værktøjer for udviklingen af gode stavefærdigheder.

Gennem vores arbejde og erfaring med undervisning af både ordblinde mellemtrins- og udskolingslever har vi erfaret, at eleverne sammenlignet med deres ikkeordblinde klassekammerater har behov for andre konkrete, didaktiske greb, når de arbejder med stavning. Vi ser, at der er specifikke stavestrategier, som vi bliver ved med at vende tilbage til, og at der er tale om brugbare, beretigede strategier, som eleverne ikke selv tilegner sig i undervisningen. En strategi er her tænkt som elevens metode til at planlægge, hvordan han/hun kommer i mål med en given stave- eller skrive-situation. Med udgangspunkt i vores konkrete erfaringer ønsker vi med denne artikel at inspirere til otte teknologibaserede stavestrategier, man som fx lærer, læsevejleder eller ordblindelærer kan inddrage i sit arbejde med ordblinde elever.

” ...sammenlignet med deres ikkeordblinde klassekammerater [har] eleverne behov for andre konkrete, didaktiske greb, når de arbejder med stavning.

Nedenstående figur giver et overblik over de otte teknologibaserede stavestrategier, samt hvordan de samlet udgør et solidt fundament af strategier for eleverne, som de kan trække på i alle fag og undervisningsaktiviteter. Strategierne er primært henvendt til ordblinde elever, men kan også anvendes som redskab til andre elever med usikker fonologisk kodning og med behov for kompensation. Bemærk, at der dog kan være andre gældende retningslinjer for denne gruppe i forbindelse med tests og prøver.

Figur 1: Har eleven relevante strategier at trække på, frigives mentale ressourcer til det, der er svært.

De otte stavestrategier, som vi præsenterer i denne artikel, er tænkt som et indre, mentalt opslagsværk, hvor den enkelte elev, elevens færdigheder og opgavetype danner rammen for valg af strategi. Strategierne kombinerer alment stilladserende LST-funktioner, som er tilgængelige i alle devices (fx ordbogsfunktion og auditiv feedback), og mere grundlæggende LST-funktioner, som er integreret i de specifikke LST-programmer (fx jokerfunktion og fagordslister) (Arendal & Svendsen, 2019), men udspringer ligeledes fra viden om den grundlæggende staveundervisning. At undervise eleverne i netop grundlæggende forudsætninger for stavning er en afgørende markør for udbyttet af et ordforslagsprogram (Juul, 2011). Således er fx Brug ordets morfemer et eksempel på en både-og-tilgang, hvor grundlæggende stavefærdigheder og undervisning i teknologiens muligheder kombineres for at fremme mulighederne i stavepro-

cessen, jf. Juul (2011). I det følgende vil vi præsentere de otte stavestrategier individuelt og give vores bud på, i hvilke situationer de hver især er relevante for den ordblinde elev.

Otte stavestrategier med LST

Skriv lydret

For at eleven har så gode betingelser som muligt for at udnytte ordforslag, er det afgørende, at eleven kender til de bogstaver eller lyde, som optræder i målordet (Juul, 2011). Når eleven begynder at skrive ordets første bogstaver, hjælper ordforslagsprogrammet med at give mulige bud på ord, som eleven ønsker at skrive. Ordforslagsprogrammet kan derudover tage højde for typiske fejlstavninger og fejltyper i overensstemmelse med skriftens lydprincip. Det gælder fx vokal-/konsonantforvekslinger, dobbeltkonsonant, stumme bogstaver, reduktion af konsonantklynger m.v., hvor ordforslagsprogrammet til trods for elevens utilstrækkelige stavning alligevel kan præsentere eleven for relevante ordforslag (se Figur 2). Strategien er anvendelig for de elever, som har en god opmærksomhed på sprogets enkeltlyde, og som er i stand til at stave lydbevarende.

Figur 2: På baggrund af elevens lydrette stavning vil ordforslagsprogrammet komme med de mest sandsynlige ordforslag.

Brug jokertegn

For de elever, som kan identificere og relevant repræsentere nogle – men ikke alle – ordets lyde, er strategien *Brug jokertegn* relevant. Jokertegnet * kan indsættes som pladsholder for enkeltlyde og lydfølger, som eleven er i tvivl om. Eleven inviteres dermed til at skrive de ord, som han/hun ønsker at skrive, og som formidler budskabet præcist og nuanceret, frem for at eleven lader sig begrænse af utilstrækkelige stavefærdigheder og udelukkende formulerer sig med ord, som han/hun er sikker i at stave. I skolesammenhæng kan det være nødvendigt at skulle udtrykke sig med bestemte ord, og strategien er anvendelig på tværs af både fag og skriveopgaver. Når eleven træner retskrivning, fx i forbindelse med diktat, kræves det, at eleven kan skrive det dikterede ord. Her er det ikke en mulighed at omformulere med et andet "lettere" ord, og strategien *Brug jokertegn* kan støtte arbejdet her. Frem for at eleven bruger energi og ressourcer på at huske ords stavemåde, vil der være langt større overførsel i, at eleven lærer at sætte *-tegnet relevant og opdager, hvor * skal placeres, for at det rigtige ordforslag kommer frem.

Eleven kan eksempelvis skrive ordets første bogstaver, sætte en * og derefter skrive videre i ordet, evt. med indsættelse af flere *-er, indtil det rigtige ordforslag kommer frem. Er ordet af en vis længde, er det en god idé at undervise eleven i at opdele ordet i stavelser, lade eleven skrive hver stavelses første bogstav, sætte en * og på den måde arbejde sig gennem ordet (se Figur 3). Strategien kan endvidere kombineres med *Brug ordets morfemer*. For at lykkes med denne strategi er det vigtigt, at eleven ikke er for fastlåst i sin egen forestilling om, hvordan ordet skal staves. Er eleven ikke opmærksom på, at der kan være lyde eller lydfølger, som han/hun ikke kan høre og dermed heller ikke får taget højde for i sin stavning, vil ordforslagsprogrammet have meget svært ved at komme med et relevant bud på målordet. Her er det vigtigt at træne en ydmyghed over for sine egne stavekompetencer og kun skrive de lyde og bogstaver, som eleven er 100 % sikker på, og i alle andre tilfælde sætte en *.

” Eleven inviteres dermed til at skrive de ord, som han/hun ønsker at skrive, og som formidler budskabet præcist og nuanceret.

Brug tale-til-tekst

Nogle elever er så fonologisk udfordrede, at brugen af ordforslag selv med * ikke slår til. Eleverne kan have så svært ved at identificere et ords lyde, at der ikke er nok input til ordforslagsprogrammet, der som resultat heraf vil komme med en række mere eller mindre tilfældige, irrelevante ordforslag. Det vil derfor være usikkert, om det overhovedet lykkes eleven at finde frem til det pågældende ord, han/hun havde til hensigt at skrive. Dertil kommer, at brugen af ordforslag vil være en så ressource- og tidskrævende proces, at eleven ikke når at formidle det faglige indhold inden for opgavens tidsramme. For denne elevgruppe kan tale-til-tekst være en vej til et mere uafbrudt skriveflow; at skrive det, man vil, frem for det man kan stave til, samt at få en faglig stemme og derved vise sin faktiske faglige formåen. I den forbindelse må underviseren eller eleven tage stilling til, hvad læringsmålet er for den givne undervisningsaktivitet. Er der tale om en aktivitet, hvor fokus er på formidling af fagligt indhold, fx resultatet af et fysikforsøg, vil det give mening at tænke funktionelt og med blik for, hvordan eleven kan formulere sig præcist og effektivt uden at gå på kompromis med elevens staveevner eller tidsrammen for aktiviteten. Det er ikke kun elever med store fonologiske begrænsninger, der vælger

Figur 3: Eksempel på brug af strategien Brug joker-tegn, hvor * anvendes som pladsholder for lyde, eleven er i tvivl om.

denne strategi og profiterer af den. Elever, der har stor succes med brugen af ordforslag i kombination med *, ses også ofte at vælge tale-til-tekst, om end som en mere selektiv stavestrategi. Ud over at benytte tale-til-tekst til hele sætninger kan værktøjet også benyttes til at støtte stavningen af enkeltord, fx særligt svære ord med ordspecifik udtale som ordet *bureau*. Det er dog værd at bemærke, at indtaling af enkeltord kan have betydning for korrekt genkendelse, fx ved homofoner, hvor programmet har brug for at analysere en hel sætning for at finde den korrekte stavemåde (Arendal, 2016). For at lykkes med tale-til-tekst som stavestrategi er der en række forhold, man skal være opmærksom på som underviser og i instruktionen af eleverne. Funktionens grad af succes hviler på korrekt genkendelse af talen, og derfor må underviseren fra start have en vis opmærksomhed på elevens udtale. Nogle elever har måske en udtale, der er nem for programmet at genkende, hvor andre elever har brug for at arbejde med deres udtale for at opnå et effektivt udbytte. Det kan være opmærksomhed på talens distinkthed, nedsat tale tempo eller opmærksomhed på at afgrænse talestrømmen. En anden vigtig bevidsthed, underviseren må have, er elevens holdning til, hvor arbejdet med tale-til-tekst skal foregå, det være sig fx i klasselokalet

eller i et særskilt lokale. Her er dialog om elevernes foretrukne arbejds metode og sted af stor betydning for elevernes faglige selvopfattelse.

Skriv i kontekst

Ordforslagsprogrammet kan indstilles til at gøre brug af sætningskonteksten og dermed præsentere ordforslag, der passer korrekt i konteksten. Dette er en smart strategi, når eleven skal skrive sammenhængende tekster, hvad enten det er i problemregningsbesvarelsen, konklusionen til fysikrapporten, folderen om hjembyens seværdigheder eller præsentationen af ens husstand på et fremmedsprog. Strategien er også anvendelig i forbindelse med tekstdiktaten til retskrivningsprøven, hvor eleven skal skrive hele teksten ud fra lærerens diktering. Til indsætningsdiktaten, hvor eleven kun skriver enkeltord, er det dog mest hensigtsmæssigt, at funktionen er slået fra. Når ordforslagsprogrammet inddrager sætningskonteksten, kan programmet give flere relevante og målrettede ordforslag for sammenhængen (se Figur 4), men funktionen støtter også opmærksomheden på eksempelvis stort bogstav efter punktum og nutids-r. Derudover kan funktionen hjælpe skriveblokerede elever, da eleven vil blive foreslået, hvordan hans/hendes sætning kan fortsætte, fx ved at indlede en ledsætning.

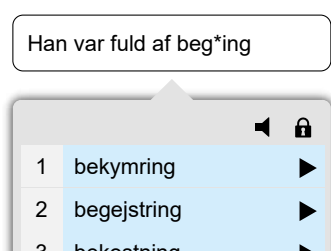
Figur 4: Inddragelse af sætningskontekst i stavningen kan være en nyttig strategi til mere målrettede ordforslag, når stavning af enkeltord ikke slår til.

Brug ordets morfemer

For elever med ordblindhed og elever med utilstrækkelige fonologiske færdigheder i stavning kan kendskabet til skriftens betydningsprincip være en støtte. Skriftens betydningsprincip foreskriver, at morfemer staves på samme måde, uanset at de måtte ændre udtale i andre morfemsammensætninger (Elbro, 2021). Flere materialer til den supplerende undervisning træ-

ner eleverne i morfemopmærksomhed (Arnbak & Borstrøm, 2009; Højbjerg, 2018), og strategien *Brug morfemerne* kan tænkes i forlængelse heraf. Eleverne trænes i stavning af hyppigt forekommende morfemer, fx forstavelserne be-, for-, mis- og an- samt efterstavelserne -ning, -lig, -else og -hed. Hensigten er, at eleverne kan genkalde sig disse morfemers stavemåde, som kommer dem til gavn, når de skal stave morfologisk komplekse ord. Strategien bliver aldeles relevant i kombination med strategien *Brug jokertegn*. Eleven analyserer sig frem til eventuelle for- og efterstavelser i ordet, og kan eleven identificere og genkalde sig stavemåden for disse morfemer, kan eleven bruge sine ressourcer på ordets øvrige morfemer og sproglyde. Måske kan eleven identificere rodmorfemets første lyd, og i kombination med * har ordforslagsprogrammet gode betingelser for at give et relevant bud på det ord, som eleven forsøger at skrive (se Figur 5). Strategien kan kompensere de elever, som har svært ved at udnytte lydprincippet, men som har god opmærksomhed på ords betydningsenheder. Læs mere om, hvordan man funktionelt kan arbejde med denne strategi i undervisningen (se Tinggaard & Fredsø-Rauer, 2021).

” Strategien kan kompensere de elever, som har svært ved at udnytte lydprincippet, men som har god opmærksomhed på ords betydningsenheder.

Figur 5: Eleven kan ved at analysere og genkalde sig stavemåden for ordets morfemer skrive målordet "begejstring".

Brug fagordlister

I fagene stilles der krav om, at eleverne kan udtrykke sig med fagernes ord og begreber. Dette kan være en udfordring for elever med ordblindhed, hvor fagbegreber er af større morfologisk kompleksitet eller trækker på viden om ords oprindelse, fx ordet *kuldioxid*. Ordforslagsprogrammet giver eleven mulighed for at slå relevante fagordlister til eller fra, ligesom eleven vil kunne samle relevante ord i sin egen fagordliste. Således giver fagordlisterne eleven adgang til brug af fagspecifikke ord i egne tekster. Man kan være ude for, at fagbegrebet allerede indgår i den almindelige ordliste, men aktivering af fagordlisten kan have et tidsbesparende aspekt. Fordi der i den almindelige ordliste indgår mange og mere hyppigt forekommende ord, kan man være ude for, at det pågældende fagbegreb først kommer langt senere eller længere nede i ordlisten, og eleven

må dermed forholde sig til mange ord, inden det ønskede ordforslag nås. Fagordlisten indeholder derimod kun fagets eller emnets begreber, og således vil ordene i fagordlisten ikke konkurrere med andre hyppigere forekommende ord (se Figur 6). For eleven kræver det dog, at han/hun kan overskue at forholde sig til flere ord og ordforslagslister. Derudover skal eleven være bevidst om, hvornår og i hvilke sammenhænge det vil være relevant at slå fagenes forskellige fagordlister til eller fra.

Brug auditiv feedback

Strategien *Brug auditiv feedback* skal i denne sammenhæng forstås som en monitoreringsstrategi snarere end en egentlig stavestrategi. LST-programmet gør det muligt at læse elevens skrevne tekst op undervejs i skrivningen efter hvert ord eller ved endt sætning. Strategien er særlig anvendelig for de elever, som er uopmærksomme på eller har en ukritisk strategi til deres stavforsøg. Eleven kan med denne strategi hjælpes til at opdage, om han/hun har givet ordet den korrekte endelse, eller om alle lyde og stavelser i ordet er repræsenteret (enlig >< egentlig). Strategien er desuden velegnet som en løbende korrekturproces, som kan være afgørende for de elever, som undervejs vil have mange fejl i deres tekster. For dem kan korrekturlæsningen til sidst være så omfangsrig, at det bliver en for stor og uoverkommelig opgave, ligesom risikoen for, at eleven ikke kan

Figur 6: Med fagordslister får eleven adgang til forskellige fags specifikke fagord.

huske ordlyden af den ønskede formulering, bliver større. Ved at bruge auditiv feedback undervejs vil nogle af elevens fejl opdages tidligere. Andre elever oplever, at den auditive feedback forstyrrer deres skriveflow. Her kan det være en idé, at oplæsningen af elevens tekst foregår på sætningsniveau frem for på ordniveau. På den måde kan eleven bevare sit skriveflow og samtidig bevare muligheden for

at blive opmærksom på eventuelle fejl tidligt i skriveprocessen.

Brug ordbog

I tilfælde, hvor den auditive feedback ikke slår til i forhold til at nå frem til den korrekte stavemåde, som det fx er gældende for homofoner, såsom lege >> leje (se Figur 7), må eleven bruge sin semantiske viden for at kunne vælge den korrekte stavemåde.

<p>lege <i>verbum</i> -r, -de, -t</p> <p>HIST norrønt <i>leika</i> 'danse, lege, øve idræt, røre sig, gotisk <i>laikan</i> 'springe, hoppe'; af en rod med betydning 'hoppe'</p> <p>1 deltage i eller være beskæftiget med leg • ofte om børn</p> <p>Hver dag er børnene ude at lege i haven. De cykler og klatrer og spiller bold</p>	<p>leje <i>verbum</i> -r, -de, -t</p> <p>HIST norrønt <i>leiga</i>; af en rod med betydningen 'efterlade, lade ligge'</p> <p>1 opnå brugsretten til noget der ejes af en anden person, mod at betale et vist beløb</p> <p>Den lejede bil brænder sammen i varmen, og AVIS-folkene er to en halv time om at komme</p> <p>Vi lejede en lejlighed i Vestergade</p>
---	--

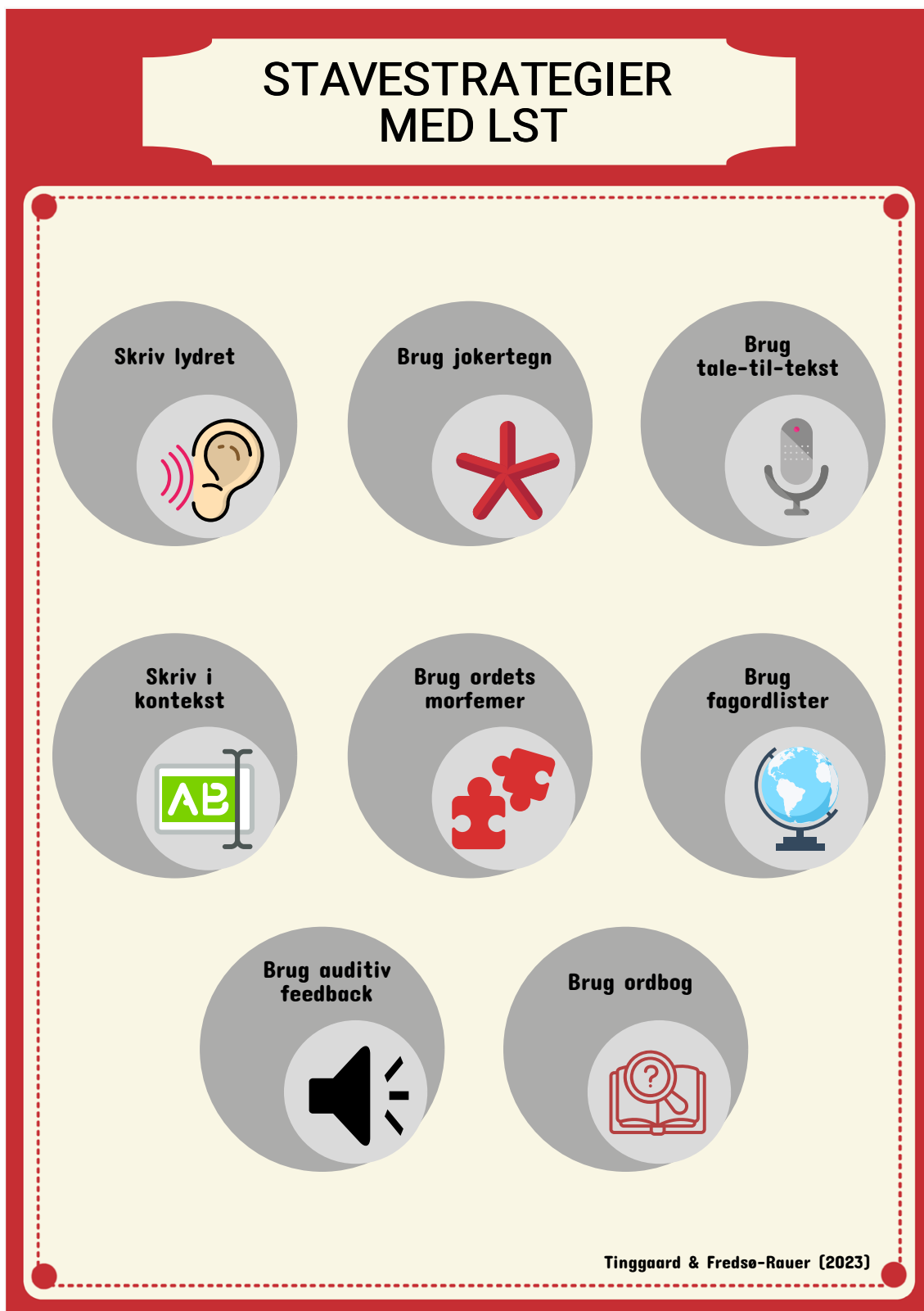
Figur 7: Et opslag i betydningsordbogen kan støtte eleverne i, om de har valgt den korrekte blandt et homofonpar.

Figur 8: Kombinationen af ordforslags- og oplæsningsprogrammet kan støtte eleven i at blive opmærksom på, at to ord, der lyder ens, kan have forskellig betydning og forskellig stavemåde.

Her kommer strategien *Brug ordbog* i spil som en del af korrekturprocessen. Ordopslagsfunktionen er gennemgående i samtlige LST-programmer og muliggør et direkte opslag i en dansk betydningsordbog. Ordets betydning kan læses vha. oplæsningsstøtte, og eleven kan på baggrund heraf vurdere, om han/hun har fundet frem til den korrekte stavemåde. Det kræver stor viden og bevidsthed om egne begrænsninger samt en vis portion nysgerrighed på sproget at lykkes med denne strategi. Eleven er nødsaget til at have en bredde i sit ordforråd for at vide, at to forskellige ord, der lyder ens, kan staves på forskellige måder. Har vi at gøre med en elev, som ikke har den store viden om homofoner og måske ikke besidder den nødvendige bredde i ordforrådet, støttes eleven delvist af ordforslagsprogrammet i vurderingen af, om der er tale om en homofon, og om ordet derfor skal slås op i ordbogen. Er der tale om en homofon, vil ordforslagsprogrammet ofte angive begge alternativer i ordforslagsboksen (se Figur 8). Anvender eleven oplæsningsprogram til at lytte forslagene igen-

nem, vil han/hun altså aktivt høre begge forslag, der lyder ens, og vil den vej igennem ansføres til at slå ordet op.

Figur 9: Stavestrategier med LST.

Funktionel brug af strategierne i undervisningen

For at komme i mål med en konkret skriveopgave er det afgørende, at eleverne tilegner sig en række anvendelige og hensigtsmæssige strategier til læsning og skrivning, når de arbejder med LST. Det er centralt, at eleverne:

1. kender til en række forskellige strategier
2. ved, hvordan strategierne bruges
3. ved, hvornår det er hensigtsmæssigt at bruge de forskellige strategier

(Svendsen, 2018).

De otte stavestrategier præsenteret i denne artikel er tænkt som led i den målrettede eller særlige indsats, fx forestået af en læsevejleder, ordblindelærer eller anden ressourceperson med viden om ordblindhed og LST. Strategierne bør præsenteres i en autentisk kontekst, så eleverne får erfaringer med, hvilke strategier der egner sig særlig godt til de forskellige skriveopgaver, som de møder i fagene og privat. Også i almenindsatsen i klasseundervisningen kan man forestille sig, at arbejdet med de teknologibaserede stavestrategier kan komme i spil. Det er dog ikke hensigten, at indføringen i strategierne skal foregå her, da faglæreren nødvendigvis hverken har tiden eller kompetencerne til at lave koblingen mellem fagets mål og elevens konkrete LST-stavestrategier – om end det havde været optimalt. I stedet kan det anbefales at skabe mulighed for, at en ordblindelærer, læsevejleder eller anden ressourceperson med viden om ordblindhed og LST kan bistå i arbejdet med at overføre de trænede strategier fra de målrettede eller særlige indsatser til almenundervisningen. Faglæreren kan dog fortsat støtte elevernes arbejde med LST-stavestrategierne i almenindsatsen, fx ved at præsentere tydelige mål for undervisningsopgaverne: Er opgaven en hurtigskrivningsopgave, hvor det i høj grad handler om for eleverne at kunne være i flow med deres skrivning? Er der særligt fokus på fagord? Særligt fokus på korrekthed og korrektur osv.? Sluttelig er det væsentligt, at eleverne får erfaring med, hvilke strategier de lykkes særligt med, og som er effektive og funktionelle for dem. De otte teknologibaserede stavestrategier skal derfor ikke forstås som en færdig "strategi-kanon", hvor alle elever skal kunne anvende alle strategier lige effektivt. Eleverne skal præsenteres for strategierne, som det kan give mening ud fra elevens færdigheder eller ud fra de stavekrav, eleverne møder i forbindelse med skriveopgaver i skolesammenhæng eller privat. Det er en klar fordel, at eleverne kender til alle de præsenterede strategier og har stiftet bekendtskab med dem i undervisningssammenhæng, men hvilke strategier eleverne i en funktionel kontekst finder mest anvendelige, vil afhænge af en mere dynamisk og fleksibel tilgang til strategierne.

” **Strategierne bør præsenteres i en autentisk kontekst, så eleverne får erfaringer med, hvilke strategier der egner sig særlig godt til de forskellige skriveopgaver, som de møder i fagene og privat.**

Referencer

- Arendal, E., & Svendsen, H. B. (2019). Læse- og skriveteknologi i skolen. Hvad og hvordan? *Viden om Literacy*, 26(6), 6-11.
- Arendal, E. (2016). De grundlæggende læse- og skriveteknologiske funktioner. I A. Pedersen, & K. Hjort (red.), *Uddannelse og skriftsprogsvanskeligheder: Grundbog i lektiologisk pædagogik* (2. udg., s. 269-280). Hans Reitzels Forlag.
- Arnbak, E., & Borstrøm, I. (2009). *VAKS: vælg afkodningsstrategi*. Gyldendal.
- Elbro, C. (2021). *Læsevanskeligheder*. Hans Reitzels Forlag.
- Højbjerg, M., Jandorf, B. D., Thomsen, I. T., & Mose, T. (2018). *Ord*. Alinea.
- Juul, H. (2011). Fuldstændig fantastisk? *Nyt om ordblindhed*, 73 (Tema it-kompensation) [uden sidetal].
- Stoklund, A., & Bønding, B. H. (2021). Et didaktisk blik på tale-til-tekst som redskab til kvalificeret skriftlighed for elever i skriftsprogsvanskeligheder. *Læsepædagogen*, 69(6), 22-25.
- Svendsen, H. B. (2018). Når teknologien gør en forskel – Om ordblinde elevers brug af læse- og skriveteknologi i undervisningen. I K. Friis, & D. Østergren-Olsen (red.), *Literacydidaktik i fagene på mellemtrinnet* (s. 167–177). Dafolo.
- Svendsen, H. B. (red.) (2020). *Undervisning af ordblinde elever i alle fag*. Akademisk Forlag.
- Tinggaard, M. K., & Fredsø-Rauer, J. (2021). Fra beg^{*}ing til begejstring – giv ordblinde elever et stabilt fundament af stavestrategier. *Læsepædagogen*, 69(3), 4-9.

Om forfatterne

Maria Kjellin Tinggaard, læse- og teknologikonsulent ved LæseTek CSU Holbæk, Center for Specialundervisning. Uddannet cand.mag. i audiologopædi. Arbejder med implementering af læse-/skriveteknologi på folkeskolerne i Holbæk Kommune, bl.a. gennem indsatser på 5.-9. årgang.

Julie Fredsø-Rauer, adjunkt ved Professionshøjskolen Absalon. Uddannet cand.mag. i audiologopædi. Arbejder i efter- og videreuddannelsen på læsevejleder- og ordblindelæreruddannelsen. Har erfaring som kommunal konsulent inden for implementering af læse-/skriveteknologi.